

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

DUITSCHLAND.

Darmstadt, den 10 Augustus.

Z. K. H. heeft aan de Staten, de volgende Concept-Wet, omtrent de verantwoordelijkheid der Ministers, toegezonden:

» LODEWYK, enz.

» Art. 1. De Ministers, het Ministerie, en de voornaamste beambten van het tegenwoordig en toekomstig Bestuur, zullen, wanneer men hen, wegens daden, die tegen de wetten strijden, verantwoordelijk stelt, of, uit hoofde van de beloften, door den Souverein aan den Staten van het Groot-Hertogdom gedaan, niet te hebben vervuld, roept, om zich te regtvaardigen, nimmer voorgewende bevelen van den Souverein mogen aanvoeren, aangezien gemelde bevelen alleenlijk op misbruiken berusten, die gemelde Beambten verplicht zijn te doen kennen.

» 2. Deze wet moet beschouwd worden als een integreerend gedeelte der constitutie van het Groot-Hertogdom uitmakende.

(Nederlandsche Staats-Courant).

Nu heeft zich de geleerde *Kist* eens regt goed afgesloofd en ons eindelijk iets goed verteld: dit zijn toch geen musschen of dolle kalveren. Men moet nooit wanhopen, wanneer men te doen heeft met jonge lieden en groote vernuften. Misschien wordt wel hier en daar een Minister boos over die spoedige bekeering; maar het komt er niet op aan; wij zullen, des noodts, eene pleitrede voor Vader *Kist* opstellen.

De *Impartial*, van Brussel, een half Fransch, en half Neêrlandsch *ultra-ministerieel* dagblad, hetwelk in geene menscheitaal geschreven is, en alleen gelezen wordt door liefhebbers, die moeds genoeg hebben om, ten koste van hunne gaap-spiers, al het buitenspoorige te leeren kennen, dat door klerken van Excellentien en door politie-spions kan uitgekraamd worden, die ellendige *Impartial*, heeft goedgevonden, op eigen gezag, de Hertogin van Berriÿ vóór den tijd in de kraam te doen komen. Het kostte den man weinig, om de vorstin van eenen welgeschapen zoon te doen bevallen: die beleefdheid heeft hij dan ook gehad. Intusschen vernemen wij, door Parijsche couranten van eene latere dagtekening, dat te rekenen van den 16 dezer, alle dagen de mis zal gelezen worden, op dat het God moge behagen Hare Koninklijke Hoogheid, ongeveer tegen den 24 Augustus, verjaardag van het heilige Bartelheest, eenen opvolger van Karel IX, doch van eene zachtere inborst dan Hoogstdezelve Majesteit, ter wereld te laten brengen. Vader *Kist* en de *Moniteur der Wollenaaisers* zullen den uitslag afwachten, eer zij ons de doopnamen van het kind opgeven. Zoo gek als de *Impartial* zijn zij toch niet.

— Met dat alles, zegt diezelfde *Impartial* ook wel iets goeds. Bij voorbeeld, heden vaart hij hevig uit, tegen *L'Écho du Nord*, een anders zeer geacht Rijselsch dagblad, waarin men somtijds, tot groote er-

gernis van de weldenkenden, minder en geene stukjes tegen eenen Nederlandschen ambtenaar aantreft, welke misschien te duur zouden kosten van zet- en drukloon, indien men dezelve in het Koninkrijk der Nederlanden uitgaf. De *Impartial* vindt het onbeschoft, dat men uit Brussel of uit andere steden zulke oproerige artikels over de grenzen zendt, die dan twee dagen later, zonder gevaar voor den Schrijver, en zelfs zonder inkomende regten te betalen, in de Nederlandsche steden gelezen worden. Wij denken daar omtrent juist als de *Impartial*. Het is waarlijk ongepermitteerd. *L'Écho du Nord* drijft het daarenboven te sterk. Ontlangs sprekende van de Koningin van Engeland, had hij een tafereel geschetst van de vermaarde vrouwen, aan wie, onder den naam van *Carolina*, een ongelukkig leven was te beurt gevallen. Den 14 Augustus, steekt hij den draak met de vermaarde mannen die den naam van *Cornelius* voerden en minder of geene vreemde lotgevallen hadden; om maar eens iemand te noemen, hij spreekt van *Cornelius Lentulus*, die op bevel van *Cicero* gewurgd werd. Wat de *Echo* van Rijsel op die aanmerking laat volgen, is allezins strafwaardig, en de *Impartial* heeft volkomen gelijk. *Délenda est Carthago* is ons motto, het motto van den *Impartial* en van alle brave menschen.

MENGELWERK.

Aan den Redacteur van het Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Amsterdam, den 14 Augustus 1820.

Mijnheer de Redacteur!

Van tijd tot tijd zie ik, door middel van Uw Dagblad, licht verspreiden over zaken, die anders wellicht in de duisternis zouden begraven worden, en waardoor, in vele omstandigheden, het algemeen belang een gunstiger verschieft kan te gemoet zien. — Dit heeft mij aangezet, om de pen op te vatten, ten einde UEd. bekend te maken met eene zaak, die mij voorkomt voor de Nederlandsche nijverheid van geene geringe *importantie* te zijn, en aan dewelke ik verzoek, in Uw geacht Dagblad ook eene plaats te vergunnen.

Onze Koning voorzag, bij zijn besluit in dato 14 Maart 1819, in al hetgeen met mogelijkheid voor het belang van onzen Nederlandschen scheepsbouw kon geschieden, en dit besluit gaf tevens eenen waarborg aan de bestaande reederijen, dat de toekomst aan de Nederlandsche vlag meerdere voordeelen zoude opbrengen; want het is toch zoo gemakkelijk en spoedig niet mogelijk, om schepen aan te bouwen, als die van vreemde Natien te koopen, daarop eene Nederlandsche vlag te hijschen, en varen dan op alle havens in de vier werelddelen, alwaar deze vlag geëerbiedigd wordt. Hetgeen Z. M., volgens artikel 2 van gemeld besluit, en uit kracht van deszelfs magt zoude kunnen doen, om, namelijk, in gepaste omstandigheden, verlof te geven aan eenen vreemden bodem, het eigendom geworden zijnde van Nederlandsche ingezetenen, onder Nederlandsche vlag te navigeren; dit heeft Z. M. aan onderscheidene huizen van negotie geweigerd, en in deze stad zijn daarvan de voor-

beelden; ik geloof ook niet, dat Z. M. in geheel ons Land, daartoe tot heden een gunstig appointement heeft verleend.

Hoe vreemd en hoe *verwonderingswaardig* moet het aan den Scheepsreeder en den Handelaar niet voorkomen, wanneer hij uit onze Nederlandsche bezittingen het bericht ontvangt, dat men daar zoo weinig aan de wetten gehoorzaamt, en het zoo weinig moerte veroorzaakt, om datgene te verkrijgen, hetwelk ons Gouvernement *alhier* zoo krachtdadig (en ook met reden) blijft weigeren; waardoor men zoo op eens zich zelven die voordeelen toeëigent, die anders aan schepen, uit het Vaderland gekomen, zouden te beurt vallen; wel te verstaan, de verdiensten van eene re-roulading naar hetzelfde over te brengen.

Die berichten, waarop ik zoo aanstonds uwe aandacht vestigde, zijn bij mij, dezer dagen, van Curaçao ontvangen, waarin men zich beklagt, in de eerste plaats, dat de handel er zoo goed als stil staat, zoo wel van alle producten, die men uit Nederland aanbrengt, als die, welke men daar ter plaatse voor onze Europeesche markten tot wederinkoop aanbiedt; en ten anderen, dat, wanneer het gebeurt, dat sommige producten, die men uit het Vaderland, met het eerst aankomend schip, verwacht, op grond, dat men zijne vrienden tot afzending heeft geëncourageerd, eenige procenten zijn gerezen, men hierop eene billijke winst te gemoet ziet, men daarin dan wordt te leer gesteld, door eene onvoorziene aankomst van een schip uit Hamburg of Bremen, waardoor dan ook zeer natuurlijk die producten, voor de teruglading geschikt, zeer hoog in prijs stijgen, en zeer schaars te bekomen zijn.

Door deze omstandigheden dan, moet de Nederlandsche vlag haren tijd afwachten, tot dat die van Hamburg en Bremen eerst de haven hebben verlaten, waardoor de Nederlandsche handelaar eene niet geringe, en om zoo te zeggen, eene dubbelde schade komt te lijden.

Hierbij blijft het niet. Volgens die zelfde berichten, gaan onze eigene kolonisten nu verder bederven, hetgeen er nog aan ontbreekt, om den handel en de scheepvaart geheel te ondermijnen, zoo als geschiedt bij een huis van negotie, aldaar geëtablisceerd, door den aankoop van eene Spaansche brik, waarop liet de Nederlandsche vlag geplaatst, en onder deze openlijk aangekondigd heeft, naar Amsterdam gederen in lading te zullen nemen.

Te regt merkt de Curaçaosche Schrijver aan, dat ook hier de Nederlandsche vlag groot nadeel lijdt; en het komt mij voor, dat zulks niet ongestraft moest kunnen geschieden. — Heeft het Gouvernement in Curaçao dan de bevoegdheid, om, in contraventie van een besluit van onzen Koning, te handelen, en die soevereiniteit uit te oefenen, die alleen aan de Koninklijke waardigheid verbonden is?

Het is te wenschen, voor onze Nederlandsche reederijen, en voor den handel in het algemeen, dat het Gouvernement hierdoor op alle deze daadzaken moge worden opmerkzaam gemaakt, en daarin zonder uitstel voorzie. Ik zou mij geluk wenschen, hiertoe misschien eenige aanleiding gegeven te hebben; en wie weet, hoe spoedig wij niet een bewijs hebben, dat ons Gouvernement zich aan de naturalisatie van die Spaansche brik laat gelegen liggen, door dezelve, bij het binnenkomen in Texel of elders, onder sequestratie te plaatsen, daaromtrent een stipt onderzoek te bevelen, en, naar bevind van zaken, serieuuslijk mede te handelen.

Ik heb de eer te zijn,
Mijnheer de Redacteur!
Uw bestendige Lezer,
B.....

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

MIJNHEER!

Daar Gij aan uwe medeburgers in hunne droefheid gaarne troost en hulp wilt bieden, doet mij dit de vrijheid nemen mij ook eens tot U te wenden.

Gelief dan te weten, dat een mijner Confraters, heetmaaijer en buitengewoon opzigtger van de jagt, in het afgelopen najaar met zijn eerstgenoemd beroep bezig zijnde, van verre eene jagt-partij vernam; hij, zijn officie getrouw, begaf zich in zijn heetmaaijers gewaad, zoodat niemand erg op hem had, daar heen: hij zag dan ook herten en honden loopen en hoorde en zag de jagers schieten; wie zou hieruit nu anders

besluiten, dan dat er op grof wild gejaagd werd? Zoo dacht mijn maat er ook over; hij vergezelde de jagers nog eenigen tijd *incognito* en maakte hna eindelijk zijne functie bekend, met verzoek hun dag te ontbenden, omtrent het jagtdelict, dat zij kwamen te plegen: hij liet dan zijne bevinding in geschrift brengen, teekende dit en bragt het ter behoorlijker plaats in. Zeer veel moeite en heen en weër loopen kostte het hem echter nog, eer hij de namen van die jagers, welke Arnheemsche burgers waren, wist; doch ook dezen had hij eindelijk uitgevonden: nu meenden wij, was de zaak klaar: onze maat had hier zes jagt-honden, vier geweren en weitaschen etc. die voor hem geconfisqueerd moesten worden, en zijn aandeel in eene boete van honderd guldens, verdiend. Maar ziet, hoe men buiten den waard kan rekenen! De jagers vonden goed, te ontkennen, dat zij op grof wild gejaagd hadden en verkozen niet te transigeeren. Zoo veel te beter, dachten wij; dan betalen zij alles, tot den uitersten penning toe. Maar hoe ging het? Niettegenstaande het Proces-Verbaal van mijn kameraad, niettegenstaande zijne heëdigde getuigenis voor de Regtbank, dat hij de honden had hooren drijven in een bosch, daar zich gewoonlijk herten ophielden; dat hij daar een' van de jagers op een' post had vinden staan; dat hij den tweeden had hooren schieten en deze hem zelve verhaald had: » dat » hij het hert geraakt had, dat het wel zoo hoog » van den grond sprong: » dat hij den derden vervolgens op eene ree had zien schieten; dat deze zijn knegt bij den vierden om kogels gezonden had; dat de knegt ook zide dat zijn Heer het dier geraakt had; niettegenstaande die *irreprochabel* getuigenis, was dit alles echter niet voldoende om de Regtbank te Arnhem (die zich, voor een jaar of zes, door de getuigenis van een stuk of wat boeren, wel overtuigen liet om een' Barba, een' Neef van onzen Opperhoutvester, oischon hij het ook ontkende, aan eene geheel andere daad schuldig te verklaren en deswege te veroordeelen) te overtuigen, dat door deze jagers op grof wild was gejaagd; zoodat zij werden vrijgesproken. Nu, denkt gij, was het uit; neen, Mijnheer! Vertrouwende op den ijver van onzen Opperhoutvester voor zijn Jagt-Ministerie, gaven wij den moed nog niet verloren; er werd dan ook zorg gedragen, dat van dit vonnis geappelleerd werd: maar het schijnt dat het belang van de Burgers ook bij de Regtbank te Amsterdam, vóór dat van het grove wild gaat; ten minsten, het Arnheemsche vonnis is daar in appel bevestigd. Nu zitten wij met de hand in het haar; nu heeft mijn maat alle zijne moeite vergeefs gedaan; nu is hem die vette bout ontgaan; en wij weten niet wat wij nu verder aan zullen vangen. Eenen troost hebben wij wel; voor niet met al hebben die jagers hunne getuigen ter décharge niet voor kunnen brengen, noch naar Amsterdam kunnen reizen; voor niet hebben hunne Advokaten niet gepleit; en dit kost ons toch geen dui. Het Enregistrement betaalt, zoo als gij weet, de kosten van het Officie; zoo dat wanneer in het vervolg eens aange-emand, die het zoo goed niet betalen kan, als onze jagers, zulk eene actie aangedaan wordt, deze dan liever half zoo veel zal willen geven om zulk eene zaak bij transactie te eindigen, dan op goed regt vertrouwende dezelve tot het einde toe volhouden. — Maar dit baat ons nu nog weinig: mijn verzoek is dus:

1.º Dat Gij uw' vriend Felix eens consuleerde of er geen kans is, om dit vonnis gecasseerd te krijgen, en zoo hiertoe eenige mogelijkheid was, dat Gij dit dan ter kennis van onzen Opperhoutvester bragt; dan twijfel ik niet, of dit middel zal ook nog beproefd worden;

En 2.º Dat Gij eens een conceptje maakte, tot organisatie van een adelijk Jagt-geregte en dat door een' van uwe goede vrienden in der Staten Vergadering, bij de aanstaande organisatie van de Regterlijke Magt, mede liet voordragen: dit zal er ongetwijfeld doorgaan; velen van die Heeren zouden zeer geschikt wizen om daarin te zitten: bij voorbeeld de Heer van Lijnden van Hoovelaken, die zoo mooi pleit, zou een excellent Procureur-Generaal daarbij zijn. Zulk een geregte kan ook, bij eene goede zamenstelling van de Regterlijke Magt, volstrekt niet gemist worden; zulk een geregte is voor de Jagt even zoo noodig als een Hof van Financiën en Zeezaken voor de In- en Uitgaande Regten. Hebben wij dit eerstgenoemde eens weër, dan zal de Jagt weër floreren; dan zal de Veluwe weër van herten en zwijnen wemelen, en dan zullen lieden als ik en mijns gelijke, met hun officie weër een eerlijk stuk brood verdienen. Kunt Gij dit nu nitwerken, Mijnheer, dan be- loof ik U mijn geheve profijt van de eerste Jagt-

salange die ik doen zal, tot eene vereering; of zoo Gij hierin geen' zin heeft, stel het dan eens als eene prijsvraag voor: misschien doet een ander het dan wel; die de premie verdient, zal ze hebben.

Ik bevele mij in UEd. hooggeëerde protectie, en blijve

UEd. Dw. Dienaar,
EZAU SCHUT,
Buitengewoon Opziener van de Jagt,
te Deelen.

ANTWOORD VAN DEN REDACTEUR:

*De gulden dagen ach! zijn heen,
Toen Jagt en Jagt-geregt alleen.
Het deel en voorregt was der grooten;
Toen galg hem wachtte, als 't waardig loon;
Die stout het waagde een' hias te doon,
Was hij uit burgerbloed gesproten.
De Hertog, welk een heerlijk lot!
Alleen voor 't adelijk genot
Verwoestten vrij de rijke velden.
De reebok had niet minder eer;
Hem trof het ridderlijk geweer,
Hem jaagden Grafelijke helden.
'T is nu met de Barons gedaan:
Een domme boer eet zelf zijn graan,
Tot nad-el van de wilde zwijnen.
De menschen worden veel te slecht;
Elk praat van vrijheid, rede en regt. —
Ons Noerlund is vol Jakobijnen;
'T is vriend Cornelis die dat zegt.*

Aan den Redacteur van het Nederlandsch Nieuws- en
Advertentie-Blad.

Haarlem, den 8 Augustus 1820.

MIJNHEER,

Ik ben een ijverig lezer van uw verdienstelijk Blad, en geloof dat de Koning en het Vaderland U eene wezenlijke verplichting zouden hebben voor het belangloos ontdekken van zoo menigvuldige misbruiken, aan welker weering allen weldenkenden, en bijzonder den Koning, gelegen ligt, indien slechts dit hoofd-doel meer duidelijk doorstraalde, en de wonden, door den geesel der berisping geslagen, niet somwijlen hinderlijk wierden aan de ontwikkeling van waarheid en overtuiging; kortom! indien uw geacht tijdschrift het voormalig motto van A. Fokke Simonz »*Luceat, non doleat*» voerde.—Daardoor zou hetzelfde, aan vele particulieren de onaangenaamheid besparen, van voor algemeene belangen als bijzondere requestanten te moeten optreden; de wenschen der ingezetenen zouden door uw orgaan zelfs tot den Troon komen, en van daar met betere graaije kunnen betracht en te gemoet gekomen worden, dan ten gevolge van al te dringende requesten, of scherpe aanmerkingen in den toon der berisping voorgedragen.

Oordeel zelf, hoeveel ik en anderen niet zouden willen geven voor de overtuiging, dat het navolgende den Koning tot lezer zou hebben: en hoe onvoeglijk het nogtans voor elk afzonderlijk persoon zijn zou om alleen, voor de navolgende zaak te pleiten, of hoe vernederend, om daartoe menigvuldige medeteeke-naars, op een verzoekschrift, bijeen te zoeken.

Weleer genoten de Regterlijke Ambtenaren eenige achting en aanzien in den Staat. — Men meende dat de beveiliging van personen en goederen en de afweering van het vuistregt de eerste en hoofdbedoeelingen van de Burgerlijke Staatsvereeniging waren; en naar die mate, gevoegd bij de zoo kostbare als moeilijke voorbereiding tot die loopbaan, en de daartoe noodzakelijke individuele onafhankelijkheid der personen, waren dan ook derzelve bezoldigingen ingerigt, zoo dat het altijd eene wenschelijke zaak scheen daartoe te geraken; gelijk dan ook, in evenredigheid van het belang voor de Maatschappij, het onderscheid destijds genoegzaam in het ooglopend was tusschen een' Regter, en een' Kantoor-Bediende of Musikant.

Thans heeft geheel het tegendeel plaats. — De Regters, waarvan velen weleer als leden van Provinciale Geregtshoven bijna f 3000 tractement hadden, ontvangen nu nog geene f 900, — de Vrederegters en derzelve Griffiers, de Griffiers van de Regtbanken van Koophandel f 450 of nog minder, terwijl de Maatschappij van hen eene levenswijze vordert, waardoor zij, bij de bestaande duurte en belastingen, daarvan

bezwaarlijk hunne woning en winterbrand zouden kunnen betalen.

Onder de Fransche overheersching, vleiden zij zich dat deze openlijke minachting der Regtspleging, als iets ongehoords in eenen welgeregelde Staat, en als een gevolg van revolutie en militair despotismus, bij den vrede geen' stand zou kunnen houden, vooral niet bij eene gewenschte terugkeerende onafhankelijkheid van hun Vaderland; doch tot nog toe, zien zij zich, gedurende zeven jaren, in die verwachting bedrogen, niet alleen, maar dubbel bedrogen, omdat zij, onder alle andere regeringen, bij de eerste overtuiging van de duurzaamheid van dien stand van zaken, naar een ander middel van bestaan zouden hebben omgezien, doch nu, onder toezegging van op handen zijnde verandering en verbetering, van jaar tot jaar met valsche hoop en uitzigten geveid, te gelijk met het aanzien hunner bedieningen, hun ouderlijk vermogen, dat zij al hopen de daarbij insmelten, langzaam, maar zeker zien te gronde gaan.

Onder Napoleon, was dit zeer wel uit te leggen; de geheele bijzondere regtspleging had welligt voor hem geene andere waarde, dan voor zoo verre zij door het zegel- en de registratie meer opbragt, dan dezelve kostte. —

Men weet op welke wijze, bij met sergeants-tractement bezoldigde Regters, in Frankrijk, de wal het schip stuurde: — de menschen zijn zich met weinig onderscheid overal gelijk: *les effets sont toujours les esclaves des causes*. — Lieve Hemel! zullen wij dan eindelijk die ontuiging ook in ons Vaderland moeten beleven! Op dit oogenblik, zouden onze tegenwoordige Regters hune zedelijke eer nog kunnen redden, en een gelijk inkomen behouden door eene trekschuit te koop, of Boekhouder of Klerk op eenig koopmans kantoor te worden; — ja! zoo zij verstand genoeg van solliciteren hebben, kunnen zij hun inkomen verdubbelen, en meer dan verdubbelen, door hier of daar de verpoedingsbelasting te ontvangen, of andere soortgelijke posten te bekuipen, waartoe, behalven een weinig schrijven en rekenen, hoofdzakelijk de kennis van valsche zestehalven en schellingen vereischt wordt.

Wie wenscht niet met mij, dat het denkbeeld van gehechtheid aan Koning en Vaderland steeds onafgescheiden hetzelfde zijn moge? Doch kan men die, op den tegenwoordigen voet, bij de regterlijke ambtenaren altijd blijven onderstellen? en zal de stemming van dezen stand zich niet altijd aan het algemeen en aan de Volks-opinie mededeelen?

Het Volk in Holland beoordeelt het belang van elk Ambtenaar naar het gewigt van den post; dien hij bekleedt, en het gewigt van dien post naar de bezoldiging, waarmede het Vaderland denzelven be loont; men onderstelt te regt, dat daarbij de nauwgezette evenredigheid tot de daartoe gevorderde verdiensten wordt in acht genomen; en zoo zal dan weldra de Regterlijke Ambtenaar in de Volks-opinie als min bruikbaar en nuttig, dan ieder Ontvanger of Zegelklopper, worden beschouwd!

Dit kan toch zekerlijk het oogmerk van het Gouvernement niet zijn, zoo men de milde belooning betracht, met welke de Hoogleraren aangemoedigd worden, om jongelingen tot den moeilijken stand van behoeftige Regters op te leiden. — Voor de 39 weken, welke een Professor collegie houdt (*), ontvangt hij voor het minst f 2200. — : — en zoo hij daarbij een veertigtal Studenten heeft, die elk f 30. — : — voor collegie-geld betalen, en hij daarvoor slechts één uur daags collegie houdt; dan heeft hij in 32 dagen, en dus in eene maand; met dagelijks slechts één uur bezigheid, eene gelijke belooning, als een' Vrederegter in een geheel jaar, en in twee maanden zoo veel als eenig lid van de Regibank. Is er nu zoo groot een onderscheid, ten aanzien der vereischte bekwaamheid en werkzaamheden, of ten aanzien der aanspraak op maatschappelijke *consideratie*, of ten aanzien van het belang eener ijverige pligtsbetrachting, tusschen deze beide betrekkingen? Is de beoefening van het geheel burgerlijk en lijfstraffelijk Regt, in al den omvang, om daarin eenen regterlijken post met luister te kunnen waarnemen, als maatschappelijke verdienste, zoo verre beneden eene genoegzame kennis onzer moedertaal, om daarin den leerstoel te beklimmen, als men uit derzelve verschillende belooning, en daaruit veronderstelde belangstelling van het Gouvernement, zou moeten opmaken?

En hierin moge men dan ook de verontschuldiging van alle Regterlijke Ambtenaren zoeken, op de aantij-

(*) Wanneer hij daarbij geen lid der Tweede Kamer is, waar hij nog f 2500 ontvangt. LUCEAT; non doleat.

ging van Mr. W. B. DONKER CURTIUS, in het 4. stukke zijner *vrijmoedige Aanmerkingen op het Ontwerp van Burgerlijk Wetboek*, waarbij die Heer aan de Regterlijke Ambtenaren het terughouden hunner aanmerkingen als eene *laakbare laauwheid en onverschilligheid* voorwerpt. — Omdat men nu eenmaal, bij gederangeerde finantien, ter bezuiniging heeft durven voorwenden, als of alle verandering in de traktementen der Regterlijke Ambtenaren, van de nieuwe wetgeving en invoering der regterlijke instellingen afhangt, daarom ziet elk hunner, die een goed huisvader en niet schatrijk is, op dat oogenblik, de belangen van het Vaderland geheel in tegenoverstelling van de zijne gesteld, en men kan zoo veel Vaderlandsliefde van hem niet vergen, dat hij, ter bekoming eener betere wetgeving, in eene langere voortdoring van zijnen tegenwoordigen drukkenden stand zou toestemmen, veel min daartoe medewerken. — Indien er, buiten zijne schuld, eene mindere geschikte wet tot stand kwam, zou hij zich de nadeelige gevolgen daarvan gaarne getroosten, om eindelijk zijne vrouw en kinderen iets meer dan eene verre verwijderde hoop te kunnen te huis brengen, en bij overlijden niet ten grave te dalen met de verscheurende twijffeling, of men met de meeste studie, ijver en eerlijkheid, en bij eene duurzame verdienstelijke zelfopoffering voor de Maatschappij, alleen door het vertrouwen op een spoedig herstel eener onredelijke verongelijking misleid, voor zijne vrouw en kinderen geen onnutter en schadelijker leven geleid zal hebben, als menig half bekwame schoenlapper, die ten minsten in de jaarlijksche behoeften van zijn huisgezin heeft kunnen voorzien.

Mij dunkt, dat thans elk Regterlijk Ambtenaar deze klagten in zijn hart versmoort, en ik wenschte gaarne uw tijdschrift tot derzelver tolk te maken. Moet bij zoodanige behandeling hun ijver voor Koning en Vaderland niet verflaauwen? — Zal men, op den duur, bruikbare menschen voor de Regtspleging kunnen vinden? — Kan het Vaderland bij zoodanige lage enghartige bezuiniging, belang hebben? — Kan de Koning, die meer dan iemand onzer, belang bij de welvaart van het Vaderland heeft, wiens geslacht misschien alléén, sedert de Spaansche onlusten tot op heden, daarbij een onafgebroken belang gehad heeft, en zoo wij hopen nog langer hebben zal, dit willen? Ik kan het niet gelooven! —

Moet er volstrekt op de *redelijkste* uitgaven de helft of twee derde deelen bezuinigd worden, zoo als men zulks van de Regterlijke bezoldigingen mag aannemen, — welaan! de Regterlijke Ambtenaren zullen dit zekerlijk uit Vaderlandsliefde het langst en geduldigst dragen! — Doch men toone hun dit, door van de Ministers af aan, zonder onderscheid, alle Ambtenaren op de helft of een derde hunner inkomsten te verminderen, en langs dien weg, met eene billijke proportie tot anderen, ten minsten derzelver aanzien in de Maatschappij te herstellen.

Is echter de zaak der Finantien niet zoo wanhopig? Welaan! Waarom verhoogt men hunne tractementen dan niet, in eene billijke evenredigheid tot die der overige Ambtenaren? — Wie kan tusschen dit onregt, en eene vroeger of later op handen zijnde wetgeving en Regterlijk Organisatie, eenig verband vinden? — En wie kan het als louter bezuinigings-middel goedkeuren? Zekerlijk de Koning niet, die aan de leden van het niet zoo onbeduidend bezoldigd Hoog-Geregtshof in den Haag nog jaarlijks eene toelage geeft, en ten wiens opzichte ik mij verzekerd houde, dat Z. M. van den waarlijk vernederenden toestand der Regterlijke Ambtenaren, in proportie van andere minder belangrijke bedieningen, geene genoegzame kennis draagt. — Ja zelfs twijfel ik geen oogenblik, dat, indien deze bezwaren tot den persoon des Konings konden doordringen, daarin weldra zou worden voorzien: een goed burger, die zijnen Koning wil blijven liefhebben, kan dit niet anders, mag dit niet anders gelooven.

Uw duurzame Lezer,

L. N. D.

P. S. Mijn zoon de Vrederegter heeft alle dagen onaangenaamheden en harde verwijtingen van zijne Vrouw, dat hij onlangs, bij gelegenheid eener vacature verzuimd heeft zijnen post neder te leggen, om dien van zijnen overledenen Deurwaarder, die veel voordeelijker is, te solliciteren. — Zou er geene kans zijn, dat die posten wierden gecombineerd op zoortgelijke voet als *Schout of President en Secretaris* bij de Plaatzelijke Besturen ten platten lande??

A D V E R T E N T I E N.

Te Koop een fraaije en accurate **MÉTRONOME** (van *Maelzel*). Te bevragen bij den Boekhandelaar *C. van Greeven*, in de Veenestraat, te 's Gravenhage.

Eene **ZWITSERSCHE JUFFER**, van tusschen de *dertig en veertig* jaren oud, en van den Gereformeerden Godadienst, die zich reeds verscheidene jaren met de Opvoeding van Kinderen heeft onledig gehouden, wenscht zich als **GOVERNANTE** geplaatst te zien; of wel, het zij in den *Haag* of in de nabijheid van die Stad, eenige uren van den dag, of ook wel den geheelen dag, te besteden aan het geven van *Onderwijs* aan één of meer Kinderen. Zij belast zich met alles, wat tot eene fatsoenlijke opvoeding behoort.

Men verzoekt de *Brieven Franco*, en onder Letter *B.* te bezorgen ten huize van den Uitgever dezes.

Om het karakter der *Engelsche en Hollandsche Natien* te leeren kennen, leze men het **REISJE VAN HOLLAND NAAR ENGELAND**, waarin, onder andere gevallen, die van *Lord Audly* en zijnen Zoon; *Lord Chesterfield*; geval van eene *Princes* en den *Koning van Pruissen*; *Lord Dorset*; *Mylady Hardisch* en de *Generaal Dasfield*; een *Kleermaker*, die zijne Vrouw voor 4 *Guinies* verkocht, en het zonderlinge Huwelijk van *Lord Harwood*, enz. Wordt, met eene komieke Plaat, voor *f 1 - 4 - -* afgeleverd te *Amsterdam*, bij *L. VAN ES*, in de *Kalverstraat*, en alom.

Une **DEMOISELLE HOLLANDAISE**, âgée de 25 ans, d'une famille honnête, desire se placer en *Belgique*, soit chez une Dame âgée, soit dans un ménage. Il lui est indifférent d'habiter la Ville ou la Campagne. Outre le Français, qu'elle parle avec beaucoup de facilité, elle entend assez l'Anglais et l'Allemand pour servir d'interprète dans un voyage, le cas échéant. Elle donnerait, au besoin, des leçons de Guitare et de chant. Elle ne demande aucun salaire: elle ne veut d'autre récompense que les égards qu'elle espère mériter par ses soins et par son dévouement aux personnes qui voudront se l'attacher.

S'adresser au Bureau de l'*Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad*, Lange-Posten, N.º 169, à la Haye, sous la lettre *M.*

O U V R A G E P A R S O U S C R I P T I O N.

Des lois, dans leur rapport avec l'exercice du culte catholique, le clergé et les biens des églises; ouvrage utile au clergé et aux juriconsultes, qui se publiera par cahiers de cinq feuilles, au prix de 15 sols le cahier, franc de port pour tout le Royaume.

On s'adresse par lettres affranchies, au Cabinet Littéraire de M. DE LYON, Libraire et Marchand de musique; Spuistraat, N.º 373, à la Haye. (Où l'on peut se procurer le prospectus gratis).

Le Sieur **MOGUET**, propriétaire de *Tivoli*, rue Houtweg, n.º 306, a l'honneur de prévenir le public, qu'il vient de recevoir différentes qualités de Bières blanches de Louvain et d'Ougarde, connues par leurs propriétés rafraichissantes.

De plus, on trouve chez lui toutes les autres espèces de Bières de Brabant; il fait des envois aux prix ci-après détaillés.

L'Alambic	1.ºe qualité,	le tonneau	28 florins.
Faro . . .	»	»	25 »
Louvain . .	»	»	24 10.
Ougarde . .	»	»	24 »
Peterman .	»	»	27 »

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 18 Augustus 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2½ pCt.	45½ a 46½
Rest. uitgestelde dito . . .	—	½ a 1
Kans-Biljetten	f 27	a 27½
Schuldb. Sijnd. 1.º serie. 5 pCt.	—	99 a 99½
dito Sijnd. 2.º serie.	5	94½ a 95½

SCHIEDAM, den 18 Augustus.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust	6½
Amsterdamsche Proef.	7½
Zonder de Belasting.	